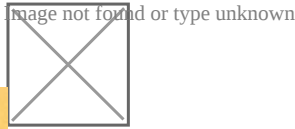

Γέρ. Αμβρόσιος Λάζαρης: «Για να υπάρχει μετάνοια χρειάζεται πρώτα απλότητα και ειλικρίνεια» (Ανδρέας Χριστοφόρου, Νομικός)

/ [Πεμπτούσία](#)

Το 1996, η Πρόνοια του Θεού, έφερε τον

Γέροντα Αμβρόσιο Λάζαρη, Πνευματικό της Ιεράς Μονής Οσίου Δαδίου στην Αμφίκλεια, διακόσια μέτρα κοντά στο Γραφείο μου. Έψαχνε για ένα διαμέρισμα ο Γέροντας και όταν με είδε στη Μονή, χωρίς να με ξέρει, μου είπε στο αυτί:

-«Εσύ θα μου βρεις μια μέρα ένα διαμέρισμα κοντά στο γραφείο και το σπίτι σου!»

Τί να πω; Απλά το άκουσα αλλά, αυτό έγινε μετά από κανένα χρόνο, με τρόπο θαυμαστό. Βρήκα με την ευχή του ένα διαμέρισμα στην οδό Ξηρογιάννη στα Ιλίσια Ζωγράφου.

Αυτή η γειτονία μάς συνέδεσε με τον Γέροντα και την καθημερινή ζωή του. Με έπαιρνε κάθε μέρα στο τηλέφωνο, έτρεχα πρώτα στο σπίτι του και μετά πήγαινα στο γραφείο. Πίναμε καφέ, μιλούσαμε Πνευματικά και τον διακονούσα σε διάφορες δουλειές που είχε ανάγκη. Το απόγευμα πηγαίναμε βόλτα, να ξεκουραστεί από τον εγκλεισμό του δωματίου.

Μαζί του οι Άγιες Γερόντισσες Παρθενία, Ηγουμένη και η θαυμαστή Μοναχή Γαλήνη, μετέπειτα Ηγουμένη.

Μου έλεγε ο Αγιασμένος Γέροντας:

-«Αυτό που λείπει είναι η Μετάνοια αλλά, για να υπάρχει Μετάνοια χρειάζεται πρώτα απλότητα και ειλικρίνεια. Αυτά δεν υπάρχουν διότι, μόλις ο άνθρωπος δει λίγο μέσα του, θα δει αμαρτίες, κακία, όπως λέει ο Χριστός. Εάν περιφρονήσει αυτή την όραση μη αποδεχόμενος την αμαρτωλότητα θα φτιάξει μέσα του βάση για την υποκρισία. Εάν δεν την περιφρονήσει και προσπαθεί να διορθωθεί, μένει στην απλότητα και την ειλικρίνεια. Η απλότητα και η ειλικρίνεια, μια μέρα, ο Θεός θα βοηθήσει να γίνουν Μετάνοια.»

Τι σοφά λόγια! Ο Γέροντας μου αποκάλυπτε τα θεμέλια της Μετάνοιας, την απλότητα και την ειλικρίνεια, που αν λειτουργήσουν με οδηγό τις Εντολές του Χριστού, γίνονται Μετάνοια!

Όταν κάποιος του έλεγε ένα παράπονο από κάποιον άλλο ο Γέροντας πρώτα άκουε και μετά έλεγε:

-«Εντάξει, δέχομαι το παράπονό σου αλλά, το δικό σου φταίξιμο ποιο είναι;»

Αυτή η ποιμαντική, είναι εναρμονισμένη στο Λόγο του Χριστού, πρώτα Μετανοούμε και μετά να συγχωρούμε.

Ο Γέρων Αμβρόσιος Λάζαρης ήταν ο πιο κοντινός γέροντας για δέκα χρόνια από το 1996 μέχρι το 2006 που κοιμήθηκε.

Γνωρίζω, ότι όλο το βράδυ είχε υψωμένα τα χέρια του σε παιδική προσευχή Αφέσεως Αμαρτιών του και Συγχώρεσης των άλλων και όλου του κόσμου, μου το είπε το ίδιο.

Σ' αυτόν και στις Γερόντισσες Παρθενία και Γαλήνη είδα τον γνήσιο Μοναχισμό, που στηριζόταν στην Ακτημοσύνη, την εκούσια φτώχεια του Χριστού, την αληθινή Μετάνοια και Υπακοή και προς παντός την Αγάπη! Πόση Αγάπη μεταξύ των τριών αυτών, πόση Αγάπη, αμοιβαίος σεβασμός και διακονία υπήρχε!

Αυτή η Γερόντισσα Παρθενία ήταν σα μάνα του, γεμάτη Ευσπλαχνία. Μού έδινε χρήματα χωρίς κανέναν να το ξέρει και τα έδινε στους φτωχούς!

Απόσπασμα από ομιλία με τίτλο: «Μετάνοια, όπως την έμαθα από σύγχρονους Αγίους και Γεροντάδες», που πραγματοποιήθηκε στον αγ. Δημήτριο Θεσσαλονίκης στο πλαίσιο της Ημερίδας με τίτλο: «Το μεγαλείο της μετάνοιας στη ζωή του ανθρώπου».

[Για το προηγούμενο μέρος της δημοσίευσης βλέπε εδώ](#)